

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010452
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1319010452.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. X., prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 2T/44/2019 zo 14.09.2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2022 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. X., nar. XX.XX.XXXX v R. sa, ako oneskorene podané, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 2T/44/2019 zo 14.09.2021 bol obžalovaný A. X. uznaný vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 13.10.2018 v čase okolo 22.40 hod. na ceste č. 1065 v U. N. za kruhovým objazdom v smere do Bernolákova počas toho ako bol vodič osobného motorového vozidla zn. KIA Ceed, EČV:R kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Senec vtiahol z vrecka nohavíc a následne roztrhol a odhodil na zem zatavenú plastovú striekačku s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu s celkovou hmotnosťou 219 mg s koncentráciou metamfetamínu 38,2 % hmotnostného, ktoré množstvo sa považuje za dve obvykle jednorazové dávky drogy, ktorá bola zaistená pri obhliadke miesta činu vykonanej povereným príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Senec, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Podľa § 44 Tr. zák. súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.02.2020, ppl. 13.03.2020, sp. zn. 4T/14/2020, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom a ochranným protitoxikomanickým liečením ambulantnou formou, nakoľko pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. X., resp. v jeho mene zvolená obhajkyňa, elektronickým podaním dňa 29.10.2021(č.l. 169), ktorý s poukazom na doručenie prvostupňového rozsudku jednak jemu, ako aj zvolenej obhajkyne, že ho podáva proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, ako aj voči všetkým výrokom o vine a treste. Namietal zákonnosť dôkazov použitých v jeho neprospech, nakoľko považuje postup príslušníkov PZ pri vykonávaní služobného zákroku za nezákonný a v dôsledku ich nezákonného postupu aj dôkaz, ktorý bol získaný na základe nezákonného postupu a pokynu, ktorý tiež považoval za nezákonný a nepoužiteľný pre trestné konanie, vzhľadom na dôkazy a to zápisnice o výsluchoch svedka F. U., nar. XX.XX.XXXX z 10. 04. 2019 a jeho, ako

obžalovaného, A. X. zo 04. 02. 2019. S poukazom na príslušné zákonné ustanovenia a podrobné výpovede svedkov príslušníkov PZ ppráp. Bc. F. U. a G. N. z 20. 02. 2019 a z hlavného pojednávania 01. 06. 2021 s poznámkou, že výpovede príslušníkov polície nemajú žiadne zvláštne postavenie medzi ostatnými dôkazmi v trestnom konaní a vzhľadom na to, že sú však často jediné, musia byť hodnotené veľmi dôsledne. Uviedol, že okrem výpovede príslušníkov PZ, súd disponoval aj výpoveďou ďalšieho svedka, ako aj jeho samotnou výpoveďou a že výrok o vine nemožno založiť len na z jediného zdroja pochádzajúcom tvrdení, navyše rozpornom, obsiahnutom vo výpovedi policajtov, ktorému súd dá prednosť pred rovnocenným vyjadrením ďalšieho svedka a obžalovaného. Výpoveď policajta má takú istú váhu, ako výpoveď akéhokoľvek svedka, ale aj obžalovaného. Za stavu, keď existuje výpoveď policajtov a výpoveď obžalovaného a ďalšieho svedka, ktorí tvrdia, že skutok prebiehal inak, ako ho opisujú príslušníci PZ, tieto by mali mať rovnakú váhu. Poukázal na iné výpovede príslušníkov PZ jednak z prípravného konania, i z hlavného pojednávania, v porovnaní s jeho výpoveďami ohľadne popisu deja s podrobným popisom jednotlivých rozdielov. Obžalovaný preto namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a pripustil dôkaz, ktorý bol získaný nezákonným spôsobom, že sa nevysporiadal s námietkami obhajoby ohľadne nezákonného pokynu príslušníkmi PZ, že počas výkonu služobného zákroku bola použitá nezákonná výzva k vyloženiu obsahu vreciek, ktorú takúto výzvu zákon o policajnom zbore nepozná a následne takto získaný dôkaz, nemôže byť použitý na účely trestného konania. Nesúhlasil preto so závermi súd na strane 7 rozsudku, že samotný postup a zákrok polície tak, ako ho uvádza obžalovaný a svedok F. U., si vzájomne odporujú a s poukazom na fakt, že vo všetkých podstatných okolnostiach svedok a on (obžalovaný) vypovedali zhodne. Pre konanie a právne posúdenie vecí považuje za podstatné, ako došlo ku získaniu dôkazu, ktorý bol použitý proti nemu, či tento postup pri získaní dôkazu bol zákonný, resp. v medziach zákona. Poukázal aj na jeho spútanie, ktoré skôr vypovedá o intenzite služobného zákroku, vykonávaného pri objasňovaní dopravného priestupku. Namietal tiež, že v rozsudku absentuje právna úvaha, ohľadne zákonnosti dôkazu, zákonnosti výzvy príslušníkov PZ a ako sa súd vysporiadal s nezákonným pokynom, ktorého existenciu potvrdil jednak on, ako aj svedok F. U.. Namietal aj argumentáciu súdu, ktorý poukázal na rozpory vo výpovediach svedka F. U. a jeho, ako obžalovaného, aj na rozpor vo výpovediach samotných príslušníkov PZ, ktoré v odôvodnení odvolania podrobne uviedol. Poukázal aj na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov, podľa ktorých postup policajtov pri získavaní dôkazu pre účely trestného konania nebol v súlade so zákonom, že policajný zbor je ozbrojený bezpečnostný zbor, ktorý plní úlohy vo veciach vnútorného poriadku, bezpečnosti, boja proti zločinnosti, vrátane jej organizovaných foriem a medzinárodných foriem a úlohy, ktoré mu vyplývajú z medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky, pričom pri svojej činnosti sa riadi ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a medzinárodnými zmluvami s poukazom aj na zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, v znení neskorších predpisov s popisom konkrétnych povinností a oprávnení policajtov s tým, že oprávnenie policajtov nie sú bezbrehé, že môžu činiť len také úkony, resp. dávať len také pokyny a od kontrolovaného vyžadovať ich plnenie, ktoré bezprostredne smerujú k splneniu zákonom vymedzených úloh a konanie, ktoré by nesmerovalo k ich splneniu, predstavuje prekročenie právomocí zo strany polície, v dôsledku čoho môže dôjsť k bezdôvodnej ujme a k prípadnému zásahu do práv a slobôd dotknutej osoby. Popísal, že služobný zákrok, ktorým sa zasahuje do dôležitej oblasti ústavou garantovaných práv a slobôd jednotlivca, teda policajt nemôže vykonať kedykoľvek a nie je ani ponechané na voľnej úvahe, či služobný zákrok môže alebo musí vykonať, že ak je zákonná dôvodnosť na vykonanie služobného zákroku, vtedy policajt v službe služobný zákrok musí vykonať, ale v priebehu služobného zákroku musí postupovať opakovane v medziach zákona. Obžalovaný mal za to, že v tomto konkrétnom prípade dôvod na vykonanie služobného zákroku bol daný, ale v jeho priebehu príslušníci PZ použili prostriedky - výzvu, ktorú zákon o PZ nepozná a ktorá bola v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, ktorý jednoznačne ukladá policajtovi v službe povinnosť v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný, trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich spáchania. Namietal, že výzvou policajta pri vykonávaní služobného zákroku 13. 10. 2018, bol prinútený vyložiť obsah vreciek, čím bol zároveň aj porušený zákaz nútiť ho, aby prispel k svojmu obvineniu, či usvedčeniu, keď vo všeobecnosti platí, že je zakázané nútiť podozrivú osobu, aby vydala, či vyložila „dobrovoľne“ veci a to aj veci, ktoré by ju mohli spojiť s trestnou činnosťou. Oprávnenie policajta vyzvať obvineného, aby vyložil veci z vrečka neexistuje, takéto oprávnenie nie je upravené v zákone o policajnom zbore a takýto postup policajtov je neprijateľný aj z toho dôvodu, že výzva policajtov na vyloženie vecí je ukladaná osobe ako povinnosť na vyloženie vecí, teda povinnosť, ktorá musí byť splnená a nie je možné ju odmietnuť. Ak sa policajtom zdal podozrivý, mali ho v prvom rade poučiť o jeho právach v zmysle § 8 ods. 2 zákona o PZ, čo neurobili a hlavne o práve, že k priznaniu sa zo spáchania priestupku, či trestného činu ho nemožno

nútiť a k takémuto poučeniu nedošlo. Bol vyzvaný, aby sa svojím aktívnym konaním, vyložením obsahu vreciek, prispel k svojmu obvineniu, vzhľadom aj na judikatúru ESLP. Na základe uvedeného tvrdil, že dôkaz (omamná látka) nebola získaná zákonne, podľa osobitného zákona, zákona o Policajnom zbore a musí byť za danej dôkaznej situácie považovaná za nepoužiteľný dôkaz, so všetkými s tým spojeným dôsledkami a tým aj neprípustnosť znaleckého dokazovania. Záverom poukázal aj na zásadu konania, že trestné stíhanie je možné viesť len v súlade so zákonom a preto i postup príslušných orgánov, ktorého cieľom je mimo iné pravdivé skutkové zistenie, musí byť v súlade so zákonom a že v posudzovanej veci dôkazy pred vznesením obvinenia už boli poznačené nezákonnosťou spôsobujúcou ich absolútnu neúčinnosť, v dôsledku čoho niet o čo jeho obvinenie oprieť. Na základe vyššie uvedeného obžalovaný navrhol zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por. napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodiť spod podanej obžaloby.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Tr. por. doručené.

V zmysle § 306 ods. 1 Tr. por. opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

V zmysle § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a toto právo má aj obžalovaný, ktorý môže rozsudok napadnúť odvolaním pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Podľa § 308 ods. 1 Tr. por. v neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por. v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Podľa § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 310 ods. 1 Tr. por. ak osoba oprávnená podať odvolanie je prítomná pri vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a poučená podľa § 309, predseda senátu umožní osobám oprávneným podať odvolanie vyjadriť sa a ich vyhlásenie o opravnom prostriedku sa zaznamená do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Ak má obžalovaný obhajcu, môže urobiť také vyhlásenie po porade s obhajcom. Osoba oprávnená podať odvolanie môže oznámiť, že zatiaľ sa k možnosti využitia odvolania nevyjadruje. Do zápisnice o hlavnom pojednávaní sa zaznamená, proti ktorému výroku rozsudku odvolanie smeruje, alebo že odvolanie smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. por. o odvolaní rozhoduje odvolací súd na verejnom zasadnutí. Aj na neverejnom zasadnutí môže urobiť rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo 3.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný A. X. sa nezúčastnil hlavného pojednávania dňa 14.09.2021 na Okresnom súde Bratislava III, pričom súd, za splnenia zákonných podmienok, ho vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ale za prítomnosti ním zvolenej obhajkyne, na ktorom vykonal aj dokazovanie vzťahujúce sa na meritum konania a rozhodol odsudzujúcim rozsudkom tak, ako je vyššie uvedené.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol prítomný pri vyhlásení rozsudku, zákonná 15 dňová lehota na podanie odvolania v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. mu plynula od momentu oznámenia predmetného rozsudku. V danom prípade predmetný rozsudok bol obžalovanému doručovaný poštou na adresu, ktorú uviedol na doručovanie, pričom podľa doručky, ktorou sa mu rozsudok doručoval vyplýva, že obžalovanému sa ho nepodarilo doručiť 04.10.2021 a preto bol poštou upozornený, že opakovane mu bude zásielka doručovaná 05.10.2021, opäť bezvýsledne a tak bola predmetná zásielka uložená na pošte dňom 05.10.2021, čo bolo obžalovanému oznámené. Napokon obžalovaný A. X. rozsudok prevzal 18.10.2021.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. por. do vlastných rúk sa doručuje: a) obvinenému obžaloba a predvolanie, b) osobám oprávneným podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok rovnopis takéhoto rozhodnutia, c) iná písomnosť, ak to sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník alebo súdny tajomník z dôležitých dôvodov nariadi.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. por. zásielky do vlastných rúk doručí pošta len adresátovi alebo ich vydá osobe, ktorá sa preukáže overeným splnomocnením nie starším ako šesť mesiacov alebo splnomocnením vydaným poštou na preberanie takých zásielok za adresáta.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. por. ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie trestného rozkazu.

Vzhľadom k vyššie uvedeným ustanoveniam o doručovaní, platí zákonná fikcia, že obžalovanému A. X. bol prvostupňový rozsudok doručený dňa 08.10.2021, teda na tretí pracovný deň od uloženia zásielky dňa 05.10.2021 na pošte, nakoľko si obžalovaný v uvedenej trojdňovej lehote zásielku neprevzal, bez ohľadu na to, že sa obžalovaný o tejto zásielke dozvedel alebo nie. Týmto dňom totiž uplynula lehota troch pracovných dní, v ktorej si obžalovaný mohol zásielku na pošte prevziať a keďže tak neurobil, tretí pracovný deň od uloženia zásielky, po opakovanom doručení sa považuje za deň, kedy obžalovanému bol rozsudok doručený. Nasledujúcim dňom 09.10.2021 preto začala obžalovanému plynúť zákonná pätnásťdňová lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula dňom 23.10.2021. Keďže tento posledný deň pripadol na sobotu, v zmysle § 63 ods. 5 Tr. por., ak prípadne koniec lehoty na deň pracovného pokoja alebo pracovného voľna, pokladá sa za posledný deň lehoty najbližší budúci pracovný deň; to neplatí pre lehotu väzby, teda 25.10.2021 (pondelok) bol posledný deň, kedy v prejednávacom prípade mohol obžalovaný podať odvolanie.

Keďže obžalovaný A. X. podal, prostredníctvom obhajkyne, odvolanie elektronickým podaním až 29.10.2021, konal tak po zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania. Na tento záver nemá vplyv ani skutočnosť, že obžalovaný napokon rozsudok prevzal tak, ako je vyššie uvedené.

Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, preto nemohol meritórne preskúmať napadnutý rozsudok, vzhľadom na jeho právoplatnosť a na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, zamietol odvolanie obžalovaného A. X., ako oneskorene podané, postupom v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por., pretože citované ustanovenie iný postup odvolaciemu súdu neumožňuje.

Odvolací súd tak konal a rozhodol na neverejnom zasadnutí na základe § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.